нищо не дѣйствува на всичкѣ подданици безъ да отбѣгнѣва кой на кой чѣрковъ богу се моли, нито съ противна на догматѣ на нашата вѣра, защото какъ всичкѣ християнски народи, отъ нѣкоичи догматѣ се подъ разни ~~догми~~ наименования извѣрватъ въ очиствѣдване си и угаждане на своѣ собственъ языкъ не се изключаватъ отъ чрѣвѣтѣ на догматѣ си, тѣй и нѣй молящи се и чтящи ся тукъ, какъ и по вѣтѣ на отеческій ни языкъ ще сме за всегда вѣрни християне, гада истинни на великаго христова церква и подданици вѣрни на кротката Романска дѣржава

Всесвѣтѣйшій Владико и св. Синоде, това наше предложение е толкозъ справедливо, толкозъ благословно, толкозъ чудно, тѣй чисто ако ще се допачахме право на почтаемото ни правителство, непремѣнно и милостиво щѣ ся посрещне. Такава е нашата къмъ него вѣра за добритѣ нѣгови чувства къмъ обѣдравени подданици

Убѣдени сме, че и Вашѣ Всесвѣтѣйшество, заедно съ св. Синодъ, като съгласни съ тѣй на милостивото правителство благоволителнѣ чувства, ще го сѣдѣ толкозъ праведно, благословно и чудно, допачаме се молитвѣно съ цѣла силѣ и съ нѣчто до вѣрне и тѣй като се надваме, ще не ни внесѣ никакво упрекание отъ Вашата страна, ако друго нѣще бихме постѣпили, утѣшавайки се, че нашитѣ гада на христовата церква се показаха

Слѣдователно, като гледаме че отъ днесъ нѣще се по случаѣ, надѣваме се и кратко вѣрвоме, че не скоро време ще имаме религиозно и подданическо удовлетворение да вдигаме ръцѣ къмъ бога и съ искрено сѣрце да пѣем на тѣзи котъ си въ особенни церкви. Да бѣде прославено за всегда имеѣ нашега нашего царя тѣй и годинѣ всесвѣтѣйшаго Патриарха и свѣтѣйшаго около него Синода.

Подписвайки се гада во христа и покорни слуги живущи въ Цариградъ, отъ разни еснафи.

Слѣдвѣ подписи

Цариградъ на 1 Февруарий 1848